

ето — два дни ходя гладна.
 Дето седна, дето стана,
 все кокошка ми се мярка. . .
 Моля ти се донеси ми
 кълчица поне отъ ярка.
 — „Драга Лиске, ще го бжде,
 ще си хапнешъ както трѣба,
 нали виждамъ зле отивашъ
 и си болна, и си слаба.
 Чакай въ село, но пази се
 да не паднешъ само въ коша,
 че кожуха ти, сестрице,
 пазарихъ за триста гроша. . .“

И. Стубель

БРАТЧЕ И СЕСТРИЦА

НАРОДНА ПРИКАЗКА

Изгубили се братче и сестрица въ една гжста гора. Вървѣли, вървѣли, братчето видѣло едно изворче и рекло: „Ще пия вода“. — „Не бива! — спрѣло го сестричето. — Отъ нея мечка е пила. Ако сръбнешъ, мечка ще станешъ.“

Като повървѣли още малко, братчето пакъ рекло: „Много съмъ жаденъ. Ще сръбна отъ онова тамъ изворче.“ — „Недей, — казало сестричето. — Вълкъ е пилъ отъ него. Ако сръбнешъ, на вълкъ ще се превърнешъ.“

Вървѣли пакъ какво вървѣли, съгдѣдали друго изворче. Момчето казало: „Умирамъ за вода. Ще сръбна отъ това изворче“. — „Недей, — рекло сестричето, — рогачъ е пилъ отъ него. Ако сръбнешъ, рогачъ ще станешъ.“

Момчето не се стърпѣло, сръбнало и станало рогачъ.

Заплакало сестричето. Какво ще прави само-самичко съ рогача въ голѣмата гора?

Мръкнало се. Момичето се покачило на едно дърво, а рогачътъ легналъ подъ дървото край извора. На сутринята момичето останало на дървото, а рогачътъ отишълъ да пасе изъ гората. Върналъ се по обѣдъ и донесълъ на сестричето си круши и кжпини. То слѣзло, помилвало рогача, хапнало отъ плодоветъ и сръбнало отъ бистрото изворче, що течало подъ дървото.

Заживѣли си сестричето и рогачътъ далечъ отъ хората.

Единъ денъ царскиятъ синъ отишълъ по ловъ изъ